

Eksempel:

```
/* funktions-prototyper */  
int indlaes( void );  
void udskriv( int a );  
char blabla( char c );  
...  
/* main-funktionen */  
int main( void ) {  
...  
/* funktions-definitioner */  
int indlaes( void ) {  
...  
void udskriv( int a ) {  
...  
}
```

Fra sidst

Hvorfor:

- top-down-programmering
- abstraktion
- “del-og-hersk”-princippet

Skriv et program der faktorerer et heltal i primfaktorer.

```
int main( void ) {  
    unsigned int x, f;  
    greeting();  
    x= readPosInt();  
    printf( "%d = ", x);  
    while ( x!= 1 ) {  
        f= findFactor( x);  
        printf( "%d * ", f);  
        x= x/ f;  
    }  
    printf( "1\n");  
    return 0;  
}
```

Funktioner:

```
void greeting( void ) {  
    printf( "\nWe factor a positive integer \\  
into primes.\n");  
}
```

```
unsigned int readPosInt( void ) {  
    unsigned int input;
```

```
    printf( "Enter a positive integer: ");  
    scanf( "%d", &input);
```

```
    return input;  
}
```

Funktioner:

```
unsigned int findFactor( unsigned int x ) {  
    unsigned int i;  
    int found_one= 0;  
    for ( i= 2; i<= (int)sqrt( x); i++)  
        if ( x%i== 0 ) {  
            found_one= 1;  
            break;  
        }  
    if ( found_one)  
        return i;  
    else  
        return x;  
}
```

Hele programmet: **factor.c**

Datatyper

C er et programmeringssprog med **statisk**, **svag** typning:

- hver variabel har en bestemt type
- typen skal deklareres explicit og kan ikke ændres
- ved *kompilering* efterses om der er type-fejl
- mulighed for *implicitte* typekonverteringer

En variabels type bestemmer

- hvilke værdier den kan antage
- i hvilke sammenhænge den kan bruges

9 / 20

Typer i C:

- **void**, den tomme type
- skalære typer:
  - aritmetiske typer:
    - heltalstyper: **short**, **int**, **long**, **char**; **enum**
    - kommatalstyper: **float**, **double**, **long double**
  - pointer-typer
- sammensatte typer:
  - array-typer
  - **struct**

[typer.c]

10 / 20

- implicitte konverteringer:

- *integral promotion*: **short** og **char** konverteres til **int**
- *widening*: en værdi konverteres til en mere præcis type
- *narrowing*: en værdi konverteres til en mindre præcis type. Information går tabt!

[conversions.c]

- eksplicitte konverteringer: ved brug af **casts**

```
for ( i = 2; i <= (int) sqrt ( x ); i ++)
```

11 / 20

Scope

- 5 Scope
- 6 Storage class
- 7 Memorisering

12 / 20

Scope ("virkeligt") af en variabel er de dele af programmet hvor variablen er kendt og tilgængelig.

I C: ● Scope af en variabel er den blok hvori den er erklæret

- Variable i en blok "skygger" for variable udenfor der har samme navn

⇒ *huller i scope!*

```
#include <stdio.h>
int main(void) { /* blok.c */
    int a=5;
    printf("Før: a=%d\n", a);
```

Eksempel fra lektion 2:

```
{ /* en blok */
    int a=7; /* deklaration */
    printf("I: a=%d\n", a);
}

printf("Efter: a=%d\n", a);

return 0;
}
```

13/20

Storage class af variable medvirker til at bestemme deres scope.

- **auto** (default): lokal i en blok
- **static**: lokal i en blok, *men bibeholder sin værdi* fra én aktivering af blokken til den næste. Eksempel:

```
#include <stdio.h>
```

```
int nextSquare( void ) {
    static int s= 0;
    s++;
    return s*s;
}
```

```
int main( void ) {
    int i;
    for ( i= 1; i<= 10; i++)
        printf( "%d\n", nextSquare() );
    return 0;
}
```

14/20

Tilbage til Fibonacci:

$$f_1 = 1 \quad f_2 = 1 \quad f_n = f_{n-1} + f_{n-2}$$

```
unsigned long fibo ( int n ) {
    switch ( n ) {
        case 1: case 2:
            return 1; break;
        default:
            return fibo ( n- 1 ) + fibo ( n- 2 );
    }
}
```

Problem: kører meget langsomt pga. utallige genberegninger

Løsning: Husk tidligere beregninger vha. et **static** array ("dynamisk programmering")

15/20

Memoriseret udgave af fibo:

[fibo2.c]

```
unsigned long fibo ( int n ) {
    unsigned long result;
    static unsigned long memo[ MAX ];
    /* this gets initialised to 0 ! */
    switch ( n ) {
        case 1: case 2:
            return 1; break;
        default:
            result= memo[ n ];
            if ( result== 0 ) { /* need to compute */
                result= fibo ( n- 1 ) + fibo ( n- 2 );
                memo[ n ] = result;
            }
            return result;
    }
}
```

16/20

Programmeringsstil

8 Udseende
9 Kommentarer
10 Symboliske konstanter

17/20

C er et programmeringssprog i **fri format**, dvs. stor frihed mht. *formatering*: mellemrum, tabs og lineskift kan indstilles (og udelades) næsten overalt.

⇒ eget ansvar at koden er læselig!

- indenter!
  - brug mellemrum omkring operatorer
  - sæt afsluttende **}** på deres egen linie
  - inddel koden i logiske enheder vha. tomme linier
  - en masse andre (og til dels modsigende!) konventioner
- ⇒ find din egen stil!

18/20

Sætning: Kode er sværere at læse end at skrive.

⇒ brug *mange* kommentarer.

```
/* en kommentar der
fylder 2 linier */
```

(Det er ikke kun *andre* der skal kunne forstå din kode; måske er det *dig selv* der 4 uger efter forsøger at finde ud af hvad det her program gør.)

- kommentér hver enkelt funktion
- indsæt programmets navn i en kommentar
- skriv en kommentar om hvad det her program gør (medmindre programmet selv fortæller det)
- hvis en kodelinie tog specielt lang tid at skrive, er den nok også svær at forstå. Skriv en kommentar.
- fortæl hvad variablerne betyder

19/20

Hvis der er en konstant i dit program der ikke er lig 0 eller 1, vil du sandsynligvis lave den værdi om senere.

⇒ definér konstanten **symbolisk** vha. præprocessoren:

```
#define SVAR 42
```

og referér til det symboliske navn i koden:

```
printf( "The answer is %d", SVAR );
```

– Præprocessoren erstatter, som det *første* skridt, *inden* kompilering, alle forekomster af **SVAR** i koden med **42**, undtagen hvis **SVAR** står som del af en streng.

Eksempel på god programmeringsstil: **dag2.c** ☺

20/20